

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2019)0098

Stav diskuse o budoucnosti Evropy

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. února 2019 o stavu diskuse o budoucnosti Evropy (2018/2094(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech, Evropskou sociální chartu, její dodatkový protokol a její revidovanou verzi,
- s ohledem na článek 295 (SFEU),
- s ohledem na neformální setkání 27 hlav států a předsedů vlád konané dne 29. června 2016,
- s ohledem na Bratislavské prohlášení a Bratislavský plán 27 členských států ze dne 16. září 2016,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2016 obsahující doporučení Komisi o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2017 o evropském pilíři sociálních práv²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o zlepšení fungování Evropské unie využitím potenciálu Lisabonské smlouvy³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o možném vývoji a změnách současného institucionálního uspořádání Evropské unie⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o rozpočtové kapacitě pro členské

¹ Úř. věst. C 215, 19.6.2018, s. 162.

² Úř. věst. C 242, 10.7.2018, s. 24.

³ Úř. věst. C 252, 18.7.2018, s. 215.

⁴ Úř. věst. C 252, 18.7.2018, s. 201.

státy, jejichž měnou je euro¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 16. března 2017 o ústavních, právních a institucionálních dopadech společné bezpečnostní a obranné politiky: možnosti, které skýtá Lisabonská smlouva²,
- s ohledem na bílou knihu Komise ze dne 1. března 2017 a pět následných diskusních dokumentů (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358),
- s ohledem na Římské prohlášení ze dne 25. března 2017,
- s ohledem na oznámení Spojeného království ze dne 29. března 2017 o jeho úmyslu opustit Evropskou unii,
- s ohledem na usnesení Evropského hospodářského a sociálního výboru Bílá kniha Komise o budoucnosti Evropy a další záležitosti ze dne 6. července 2017, s ohledem na usnesení Evropského výboru regionů Bílá kniha Komise o budoucnosti Evropy³.
- s ohledem na usnesení Evropského hospodářského a sociálního výboru o Bílé knize Komise o budoucnosti Evropy – Úvahy a scénáře pro EU-27 v roce 2025 ze dne 12. května 2017⁴,
- s ohledem na různé příspěvky vnitrostátních parlamentů k bílé knize a diskusním dokumentům Komise o budoucnosti Evropy,
- s ohledem na projev o stavu Unie za rok 2018, který přednesl předseda Komise Jean-Claude Juncker dne 12. září 2018,
- s ohledem na projev o stavu Unie v roce 2017, který dne 13. září 2017 přednesl předseda Komise Jean-Claude Juncker, a jeho plán na vybudování jednotnější, silnější a demokratičtější Unie ze dne 24. října 2017 (COM(2017)0650),
- s ohledem na projev, který dne 26. září 2017 přednesl francouzský prezident Emmanuel Macron na Sorbonně pod názvem Iniciativa pro Evropu: Suverénní spojená demokratická Evropa;
- s ohledem na neformální vrcholnou schůzku hlav států a předsedů vlád EU konanou dne 29. září 2017 v Tallinu,
- s ohledem na agendu lídrů přijatou na setkání Evropské rady ve dnech 19.–20. října 2017,
- s ohledem na Interinstitucionální vyhlášení evropského pilíře sociálních práv, které dne 17. listopadu 2017 vydaly Rada, Parlament a Komise,
- s ohledem na plán Komise týkající se prohloubení evropské hospodářské a měnové

¹ Úř. věst. C 252, 18.7.2018, s. 235.

² Úř. věst. C 263, 25.7.2018, s. 125.

³ Úř. věst. C 345, 13.10.2017, s. 11.

⁴ Úř. věst. C 306, 15.9.2017, s. 1.

Unie (HMU) ze dne 6. prosince 2017 (COM(2017)0821), a zejména na návrh zřídit Evropský měnový fond (EMF) (COM(2017)0827), návrh začlenit podstatu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii do právního rámce Unie (COM(2017)0824) a sdělení o evropském ministru hospodářství a financí (COM(2017)0823),

- s ohledem na zasedání Evropské rady konané ve dnech 14.–15. prosince 2017 a na zasedání vedoucích představitelů zemí EU a vrcholnou schůzku eurozóny konané v jeho rámci,
- s ohledem na dopis 26 vnitrostátních parlamentů 20 členských států ze dne 20. prosince 2017 o transparentnosti rozhodování Rady,
- s ohledem na prohlášení ze dne 10. ledna 2018 přijaté na summitu jižních zemí Evropské unie (Kypr, Francie, Řecko, Malta, Portugalsko a Španělsko) s názvem „Posuneme EU v roce 2018 kupředu“ a na prohlášení zemí Visegrádské skupiny (Česká republika, Maďarsko, Polsko a Slovensko) ze dne 26. ledna 2018 o budoucnosti Evropy a na společné prohlášení evropských ministrů financí z Finska, Dánska, Estonska, Irska, Lotyšska, Litvy, Nizozemska a Švédska ze dne 6. března 2018,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. února 2018 s názvem „Evropa, která přináší výsledky: Institucionální možnosti, jak Evropskou unii zefektivnit (COM(2018)0095),
- s ohledem na doporučení Komise (EU) 2018/234 ze dne 14. února 2018 týkající se posílení evropského charakteru a efektivního průběhu voleb do Evropského parlamentu v roce 2019¹,
- s ohledem na neformální setkání 27 hlav států a předsedů vlád konané dne 23. února 2018,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. března 2018 o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii v roce 2016²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. dubna 2018 o provádění ustanovení Smlouvy, která se týkají vnitrostátních parlamentů³,
- s ohledem na návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027, který dne 2. května 2018 předložila Komise (COM(2018)0322),
- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie, který dne 2. května 2018 předložila Komise (COM(2018)0325),
- s ohledem na summit EU–západní Balkán, který se konal dne 17. května 2018,
- s ohledem na zvláštní zprávu evropské veřejné ochránkyně práv v rámci strategického vyšetřování OI/2/2017/TE o transparentnosti legislativního procesu Rady ze dne 16. května 2018,

¹ Úř. věst. L 45, 17.2.2018, s. 40.

² Přijaté texty, P8_TA(2018)0056.

³ Přijaté texty, P8_TA(2018)0186.

- s ohledem na Mesebergské prohlášení ze dne 19. června 2018,
 - s ohledem na zasedání Evropské rady konané ve dnech 28.–29. června 2018,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů nazvané „Úvahy o Evropě“: hlas místních a regionálních orgánů a obnovení důvěry v Evropskou unii“ ze dne 9. října 2018,
 - s ohledem na diskuse o budoucnosti Evropy s hlavami států a předsedy vlád, které uspořádal Evropský parlament,
 - s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro rozpočtovou kontrolu a Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A8-0427/2018),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie je příkladem nadnárodní integrace, která nemá obdoby a jež od průlomové Schumanovy deklarace vydané dne 9. května 1950 zajišťuje mír, prosperitu a blahobyť; vzhledem k tomu, že centrem jejích ambicí a snažení jsou společná bezpečnost, úcta k lidské důstojnosti, svoboda, demokracie, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv a blahobyť jejích obyvatel jsou základem jejích ambicí a opatření;
 - B. vzhledem k tomu, že volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob, jednotná měna, program Erasmus, regionální a zemědělská politika, politika soudržnosti a program Horizont 2020 jsou mimo jiné zásadními úspěchy Unie, které přispívají ke zvyšování životního standardu evropských občanů; vzhledem k tomu, že Unie potřebuje disponovat příslušnými pravomocemi a zdroji, aby mohla čelit výzvám 21. století;
 - C. vzhledem k tomu, že během několika posledních let čelila Unie více krizím, jež otestovaly její odolnost a schopnost jednat rozhodným a jednotným způsobem;
 - D. vzhledem k tomu, že v období 2014–2017 byla uplatňována více sociálně vyvážená a účinnější monetární a makroekonomická opatření, která přispěla k hospodářskému a sociálnímu oživení, jako například nestandardní politika ECB, flexibilita Paktu o stabilitě a růstu nebo investiční plán pro Evropu, které přispěly k hospodářské a sociální obnově EU;
 - E. vzhledem k tomu, že ačkoli se Evropě podařilo zastavit a částečně překonat nejkritičtější okamžiky hospodářské krize, na úrovni EU a členských států před ní stále stojí důležité a naléhavé reformy v oblasti hospodářské správy obecně, a zejména v eurozóně, jakož i z hlediska dalšího posílení jednotného trhu, obnovy a rozvoje sociálních norem našich sociálních států;
 - F. vzhledem k tomu, že s ohledem na mnohočetné vnitřní i vnější současné a budoucí výzvy, kterým Unie čelí v nestabilním a složitém globálním světě, zejména v souvislosti s migrací, demografickým poklesem, terorismem, bezpečností, se změnou klimatu, s environmentálními problémy, se zachováním mnohostranného světového pořádku, s dokončením HMU, globalizací, s volným a spravedlivým mezinárodním obchodem založeným na pravidlech, zahraničními věcmi a obranou, rozvojem sociálního pilíře a

bojem proti populismu namířenému vůči EU, nesnášenlivostí a xenofobií, by EU měla prosazovat nový duch spolupráce a solidarity mezi členy na základě článků 2 a 3 SEU a Listiny základních práv Evropské unie, zatímco cíl zakotvený v Lisabonské smlouvě, jímž je vytvoření ještě bližší unie mezi národy Evropy, by měl být nadále zdrojem inspirace úsilí Unie o další posílení evropské integrace a účinnou reakci na tyto výzvy;

- G. vzhledem k tomu, že Parlament je velmi znepokojen sílícím populistickým, xenofobním a antievropským hnutím v celé Evropě; vzhledem k tomu, že Unie a její členské státy musí zvýšit úsilí na obranu a podporu demokratických hodnot, základních zásad a cílů evropské integrace;
- H. vzhledem k tomu, že referendum ve Spojeném království, které proběhlo v červnu 2016 a vedlo k tomu, že Spojené království dne 29. března 2017 oznámilo svůj záměr opustit Evropskou unii, zesílilo diskusi o budoucnosti Unie; vzhledem k tomu, že jednání o zamýšleném odchodu Spojeného království z EU odhalila značnou vzájemnou závislost členských států, míru, v jaké se všichni opíráme o společné nástroje a politiky, a náklady případného odchodu;
- I. vzhledem k tomu, že se zintenzivnějí diskuse o budoucnosti Evropy odráží nejen v usneseních Parlamentu o budoucnosti Evropy ze dne 16. února 2017, v Bratislavském prohlášení a plánu, v bílé knize Komise o budoucnosti Evropy, v Římském prohlášení, v agendě lídrů přijaté Evropskou radou v říjnu 2017 a v různých příspěvcích jednotlivých členských států nebo jejich skupin, od Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů, stejně jako při rozpravách v plénu Evropského parlamentu na téma „Budoucnost Evropy“ s hlavami států nebo předsedy vlád na meziparlamentních setkáních výborů a při organizování občanských dialogů a konzultací s různými orgány, institucemi a členskými státy;
- J. vzhledem k tomu, že průzkum Eurobarometru pro Evropský parlament provedený ve dnech 8. až 26. září 2018 ukazuje, že 62 % respondentů se domnívá, že členství jejich zemí je dobrá věc, a že 68 % respondentů se domnívá, že jejich země má prospěch z členství v EU, což je nejvyšší výsledek měřený od roku 1983;
- K. vzhledem k tomu, že hodnoty a zásady, na kterých je Unie založena, definují sféru, se kterou se mohou všichni evropští občané ztotožnit, a to bez ohledu na politické a kulturní rozdíly související s národní identitou;
- L. vzhledem k tomu, že nadcházející volby do Evropského parlamentu představují příležitost vyhodnotit diskusi o budoucnosti Evropy, mimo jiné s ohledem na hlavní institucionální priority Evropského parlamentu, Komise a Rady pro nové volební období;
- M. vzhledem k tomu, že EU čelí obzvláště důležitému období v procesu svého rozvoje s ohledem na povahu a rozměr výzev, jimž čelí, a vzhledem k tomu, že tyto problémy lze vyřešit pouze spoluprací a intenzivnější a lepší integrací a solidaritou mezi členskými státy, a to v plné míře v souladu se stávajícími ustanoveními Lisabonské smlouvy a následně reformou Smluv s cílem zlepšit institucionální rozhodování a zajistit odpovídající vyváženost pravomocí;
- N. vzhledem k tomu, že institucionální reformy by se měly snažit zajistit, aby byly procesy rozhodování demokratičtější, přičemž by měly zlepšit transparentnost rozhodování a

odpovědnost Unie a orgánů; vzhledem k tomu, že s ohledem na tyto cíle nastala vhodná doba podporovat smysluplnou občanskou účast na evropském projektu, uspořádat konzultace a prosazovat pravidelný dialog s občany a sdruženími zástupců, v souladu s požadavky článku 11 SEU;

- O. vzhledem k tomu, že Unie potřebuje silnější strukturu správy s větší demokratickou kontrolou ze strany Parlamentu, aby byla schopna čelit současným a budoucím výzvám; vzhledem k tomu, že transparentnost a integrita orgánů a institucí EU jsou zásadní pro budování důvěry občanů;
 - P. vzhledem k tomu, že společné francouzsko-německé Mesebergské prohlášení obsahuje řadu úvah a návrhů na posílení evropské spolupráce, zejména v oblasti správy ekonomických záležitostí;
 - Q. vzhledem k tomu, že podpora evropského rozměru kultury a vzdělávání má zásadní význam pro posílení evropského občanství, neboť Unie trpí znalostním deficitem, který vede k tomu, že mladší generace mají tendenci považovat úspěchy Unie za samozřejmé;
1. připomíná, že usnesení Parlamentu o budoucnosti Evropy ze dne 16. února 2017 zdůraznilo význam jednotného institucionálního rámce a komunitární metody a předložilo několik návrhů a iniciativ, které jsou obzvláště významné z hlediska evropské integrace a jež mohou přispět k budování budoucnosti Evropy;
 2. zdůrazňuje, že Unie musí řešit výzvy své budoucnosti za pomoci větší a lepší politické integrace, za plného respektování a podpory lidských práv, základních svobod a demokratických hodnot a pomocí spolupráce; zdůrazňuje, že občané si přejí Evropu, která chrání jejich práva, blahobyt a sociální model na základě sdílené svrchovanosti, což vyžaduje vhodnou politickou integraci; vyzývá hlavy států a předsedy vlád, aby se vydali touto cestou v obnoveném duchu solidarity a spolupráce;
 3. upozorňuje, že hlavy států nebo předsedové vlád, kteří vystoupili na plenárním zasedání Parlamentu během diskusí o budoucnosti Evropy, uznali, že je potřeba čelit výzvám budoucnosti společně a lépe dělat to, čeho lze dosáhnout pouze společnými silami;
 4. připomíná své přesvědčení, že diferencovaná integrace musí zůstat otevřena všem členským státům a musí nadále fungovat coby metoda hlubší evropské integrace, která nesmí být zaměňována s přístupem à la carte; trvá na tom, že je nutné vyvarovat se v rámci stávajících diskusí o vývoji diferencované integrace v Unii veškerých pokusů o vytvoření členství první a druhé třídy;
 5. připomíná, že diferencovaná integrace by neměla vést k oslabování politické integrace;
 6. zdůrazňuje, že krize vedla ke vzniku nerovnováhy mezi hlavními orgány Unie a že Evropská rada provádí své vlastní politické iniciativy na úkor práva Komise na iniciativu, čímž posiluje mezivládní metodu; domnívá se však, že metoda Společenství je pro fungování Unie nejvhodnější; připomíná řadu usnesení, která Parlament v tomto ohledu přijal a znovu vyzývá Evropskou radu, aby plně respektovala hranice svých pravomocí, které jsou zakotveny zejména v článku 15 SEU;
 7. připomíná, že jednomyslnost, kterou Smlouvy vyžadují v některých základních záležitostech, je v důležitých okamžicích a rozhodnutích téměř nepřekonatelnou překážkou, a co se týče rozhodovacích postupů, podporuje tedy zásadu hlasování

kvalifikovanou většinou v Radě a v legislativě a využití řádného legislativního postupu, ve všech oblastech, v nichž je to možné; připomíná, že podle současných Smluv toho lze dosáhnout využitím různých překlenovacích ustanovení nebo v případě posílené spolupráce pomocí článku 333 SFEU;

8. vítá v tomto směru záměr, který oznámil předseda Juncker ve svém projevu o stavu Unie ze dne 13. září 2017 a 12. září 2018, navrhnout využití hlasování kvalifikovanou většinou v Radě v určitých konkrétních oblastech politiky, ale lituje, že nařízení o víceletém finančním rámci na tomto seznamu témat chybí;
9. vítá zejména skutečnost, že Komise a některé členské státy rovněž zvažují využití hlasování kvalifikovanou většinou pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, pokud jde o postoje k otázkám lidských práv na mezinárodních fórech, rozhodnutí zavést sankční režimy a rozhodnutí zahájit nebo uskutečnit civilní mise v reakci na krize v zahraničí, vzhledem k tomu, že je důležité urychlit rozhodování a zvýšit jeho účinnost, a že je třeba, aby Unie vystupovala jednotně;
10. připomíná svůj návrh přeměnit Radu ve skutečnou zákonodárnou komoru na stejné úrovni s Parlamentem, jak je uvedeno v usnesení ze dne 16. února 2017 o zlepšení fungování Evropské unie využitím potenciálu Lisabonské smlouvy a o zlepšení transparentnosti jejího rozhodovacího procesu; poukazuje v této souvislosti na zvláštní zprávu evropské veřejné ochránkyně práv o transparentnosti legislativního procesu Rady a na dopis delegací COSAC ze dne 20. prosince 2017, v němž vyzývá k větší transparentnosti při přijímání politických rozhodnutí, zejména Rady a neformálních orgánů, jako je Euroskupina, v souladu s podobnými požadavky Parlamentu v tomto ohledu;
11. domnívá se, že existují různé možnosti, jak učinit Komisi aktivnější, a to přizpůsobením struktury a pracovních metod sboru komisařů, například jmenováním místopředsedů odpovědných za soubor politik nebo jmenováním vedoucích a podřízených komisařů;
12. připomíná, že ačkoli Parlament nemá podle stávajících Smluv formální právo na legislativní iniciativu, může požádat, aby Komise předložila vhodný návrh týkající se záležitostí, které podle jeho názoru vyžadují akt Unie pro účely provedení Smluv, a připomíná Komisi v souladu s článkem 10 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹ její povinnost rychle a podrobně zvážit žádosti o návrhy aktů Unie; dále připomíná, že tato interinstitucionální dohoda obsahuje rovněž ustanovení o interinstitucionálním ročním a víceletém plánování, která Parlamentu poskytují další nástroj pro řízení legislativního programu;
13. připomíná svůj návrh, podle něhož by při případném budoucím přepracování Smluv bylo právo legislativní iniciativy přiznáno Parlamentu jakožto přímému zástupci občanů EU;
14. trvá na tom, že pravomoc Parlamentu v oblasti kontroly, zejména jeho vyšetřovací pravomoci, by měly být posíleny a že by měly být Parlamentu svěřeny konkrétní, skutečné a jasně vymezené pravomoci;

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

15. bere na vědomí zprávu pracovní skupiny pro subsidiaritu, proporcionalitu a scénář „Méně, zato efektivněji“ ze dne 10. července 2018, která představila doporučení týkající se nového způsobu práce na zásadě subsidiarity a proporcionalitu; domnívá se, že mnohá z těchto doporučení již Parlament zdůraznil, zejména pokud jde o úlohu vnitrostátních parlamentů v Unii a o žádoucí reformu systému včasného varování; připomíná, že pracovní skupina dospěla k závěru, že ve všech stávajících oblastech činnosti EU se projevuje evropská přidaná hodnota, a proto neoznačila žádné pravomoci či oblasti politiky uvedené ve Smlouvách, které by měly být s konečnou platností zcela nebo částečně vráceny na úroveň členských států;
16. vítá doporučení různých institucí, které vyzývají k aktivnější úloze vnitrostátních parlamentů, zejména pokud jde o kontrolu činnosti jejich vlád v evropských orgánech; připomíná rovněž zásadní úlohu místních orgánů a zejména regionálních parlamentů s legislativními pravomocemi;
17. zdůrazňuje význam spolupráce na interinstitucionální úrovni při respektování pravomocí každého z orgánů zakotvených ve Smlouvách, jež získala nový rámec přijetím interinstitucionální dohody o zlepšování právní úpravy ze dne 13. dubna 2016, a poukazuje na to, že zjednodušování představuje soustavné úsilí, které má za cíl zajistit snadnější porozumění procesům a postupům EU, zohlednění názorů všech relevantních zúčastněných stran a konečně snadnější zapojení občanů do činnosti Evropské unie;
18. vítá společné prohlášení na podporu Evropského pilíře sociálních práv podepsané Radou, Parlamentem a Komisí na sociálním summitu pro spravedlivá pracovní místa a růst, který se konal v Göteborgu; zdůrazňuje, že pravomoci a nástroje požadované ke splnění pilíře jsou především v rukách místních, regionálních a vnitrostátních orgánů, jakož i sociálních partnerů a občanské společnosti, zatímco evropský semestr nabízí rámec pro sledování výkonnosti členských států v tomto ohledu; připomíná dále v této souvislosti, že sociální dialog se ukázal být nezbytným nástrojem ke zlepšení tvorby politik a právních předpisů EU a posílení sociální legitimacy těchto předpisů;
19. bere na vědomí nezávaznou povahou sociálního pilíře, který jako takový nemůže přesunout pozornost EU od ekonomických politik, vnitřního trhu a fiskální politiky do cílů sociální politiky; poukazuje na to, že podle horizontálního sociálního ustanovení v článku 9 SFEU musí Unie pečlivě přihlížet k dopadu právních předpisů EU na sociální normy a zaměstnanost a musí tyto otázky náležitě konzultovat se sociálními subjekty;
20. zdůrazňuje, že ochrana životního prostředí musí být pro EU nejvyšší prioritou, a to s ohledem na aktuální zhoršování životního prostředí, a musí být začleněna do všech politik a opatření Unie; zdůrazňuje, že EU by měla přijmout účinná opatření na snížení emisí skleníkových plynů a zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie ve skladbě zdrojů energie a v úsporách energie na úrovni nezbytnou k dosažení cílů stanovených v Pařížské dohodě;
21. znovu vyzývá členské státy, aby podepsaly a ratifikovaly revidovanou Evropskou sociální chartu a Evropskou úmluvu o sociálním zabezpečení (ETS č. 78);
22. zdůrazňuje, že je třeba pokračovat v procesu prohlubování a dokončení HMU s cílem přispět k zachování stability jednotné měny a posílit konvergenci hospodářských a daňových politik a politik v oblasti trhu práce i sociální normy mezi členskými státy; opakuje, že kromě Dánska, u něhož platí výjimka, je každý členský stát povinen

přijmout euro; podporuje další kroky směrem k vytvoření ESM;

23. v tomto ohledu zdůrazňuje potřebu silného politického odhodlání, účinné správy věcí veřejných a demokratické odpovědnosti na evropské a vnitrostátní úrovni, zejména parlamentní kontroly v různých fázích evropského semestru, kterou provádí jak Evropský parlament, tak vnitrostátní parlamenty, s cílem zajistit hospodářskou a finanční správu eurozóny s posílenou sociální, hospodářskou a demokratickou legitimitou a zlepšit následné kroky navazující na doporučení Unie;
24. připomíná svůj názor uvedený ve svém usnesení ze dne 16. února 2017 o možném vývoji a úpravách stávajícího institucionálního uspořádání Evropské unie, tj. že by fiskální a hospodářská politika měla být „sdílenou pravomocí“ mezi Unií a členskými státy;
25. bere na vědomí sblížování postojů Francie a Německa ohledně myšlenky rozpočtové kapacity pro eurozónu; připomíná svůj názor, že takováto kapacita by měla být vytvořena v rámci EU;
26. bere na vědomí návrh Komise na evropskou funkci investiční stabilizace a jedná o nových rozpočtových nástrojích zaměřených na stabilizaci;
27. bere na vědomí návrh programu na podporu strukturálních reforem, který předložila Komise; zdůrazňuje, že při vynakládání finančních prostředků EU je důležité neoslabovat spolurozhodovací a kontrolní pravomoci Parlamentu; vyjadřuje znepokojení nad tím, že v letech 2011 až 2017 bylo v plném rozsahu provedeno pouze 9 % doporučení pro jednotlivé země; vítá nástroj konvergence, který bude představovat pro členské státy mimo eurozónu pobídku prostřednictvím udržitelných fiskálních a hospodářských politik a pomůže jim uskutečnit reformy a splnit kritéria pro zavedení eura;
28. vítá budoucí program InvestEU a zdůrazňuje, že fond by měl i nadále snižovat investiční mezeru v EU; podporuje investice do hmotných i nehmotných aktiv, včetně kulturního dědictví, s cílem stimulovat růst, investice a zaměstnanost, především se zaměřením na malé a střední podniky, společnosti s malou a střední tržní kapitalizací a sociální podniky, čímž se přispěje k většímu blahobytu a spravedlivějšímu rozložení příjmů v Unii;
29. bere na vědomí sdělení Komise o evropském ministroví hospodářství a financí; zdůrazňuje, že sloučení pozice místopředsedy Komise pro hospodářské záležitosti a předsedy Euroskupiny by mohlo zlepšit parlamentní odpovědnost na evropské úrovni;
30. je toho názoru, že budoucí rozpočet EU by měl podporovat evropskou přidanou hodnotu z hlediska socioekonomického dopadu, modernizaci politik EU, zajišťovat finance pro nové výzvy a nadále přispívat k hospodářské a sociální konvergenci a soudržnosti mezi členskými státy i v rámci členských států s cílem posílit evropskou solidaritu, stabilitu, rovnost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a to i s ohledem na závazky EU vyplývající z Pařížské dohody, zajistit dodržování a prosazování základních hodnot uvedených v článcích 2 a 3 Smlouvy o EU a získat nové vlastní zdroje, a to s ohledem na práci skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje;
31. vítá skutečnost, že návrh Komise týkající se vlastních zdrojů zavádí nové skutečné

vlastní zdroje, jak požadoval Parlament, vyjadřuje však politování nad nezavedením jiných možných zdrojů příjmů; vyjadřuje znepokojení nad návrhem Komise na víceletý finanční rámec na období 2021–2027, protože postrádá finanční závazek k řešení současných výzev pro EU i těch, které stojí před námi; vyjadřuje politování ohledně postoje, který zaujaly některé členské státy, jež odmítají poskytnout EU více zdrojů navzdory tomu, že bylo jednomyslně uznáno, že je třeba čelit novým výzvám a odpovědnostem a že je tedy zapotřebí více finančních zdrojů; poukazuje na to, že výdaje na úrovni EU mohou ušetřit peníze na vnitrostátní úrovni tím, že se zabrání duplicitě a úsporám z rozsahu;

32. zdůrazňuje, že je důležité zajistit další hospodářské a sociální sbližování v procesu evropského semestru; uznává význam zavedení evropského pilíře sociálních práv; konstatuje, že evropský semestr byl posílen a zefektivněn, zdůrazňuje však, že lepší zapojení vnitrostátních parlamentů by pomohlo zvýšit odpovědnost členských států, což by vedlo k lepšímu provádění doporučení pro jednotlivé země, čímž by se zlepšil proces evropského semestru; konstatuje, že je především odpovědností členských států, aby zvolily vhodné a udržitelné fiskální a hospodářské politiky;
33. vyjadřuje politování nad tím, že dosud nedošlo k praktickým následným opatřením, co se týče jeho požadavku ohledně konvergenčního kodexu (aby byl přijat postupem spolurozhodování) s cílem zajistit účinnější rámec pro koordinaci hospodářské politiky; dále připomíná svůj požadavek, aby byla uzavřena interinstitucionální dohoda, která by Parlamentu zajistila podstatnější úlohu v evropském semestru, a zároveň uznává, že evropský semestr již byl zefektivněn; připomíná v této souvislosti svůj návrh, v souladu s usnesením o provádění ustanovení Lisabonské smlouvy týkajících se vnitrostátních parlamentů, aby byly během celého postupu lépe koordinovány rozpočtové kalendáře na vnitrostátní a evropské úrovni s cílem lépe zapojit Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty do evropského semestru;
34. zdůrazňuje, že je třeba zavázat se k dokončení bankovní unie a zajistit otevřenost a rovné zacházení se všemi členskými státy, které se bankovní unie účastní; připomíná, že je třeba pokračovat v dokončování bankovní unie, včetně evropského systému pojištění vkladů a fiskální pojistky pro Jednotný fond pro řešení krizí, a dále přijímat opatření ke snižování rizik;
35. vítá návrhy na boj proti praní peněz, které Komise předložila v rámci přezkumu Evropského systému orgánů finančního dohledu (ESFS); vybízí Radu, aby před koncem tohoto volebního období dokončila s Parlamentem legislativní jednání, neboť politiky zaměřené na boj proti praní peněz musí být posíleny, aby se předešlo budoucím situacím, kdy finanční instituce aktivně napomáhají praní peněz;
36. vyzývá Komisi, aby za pomoci evropských orgánů dohledu zjistila, které překážky brání vnitřnímu trhu, a odstranila je, a přispěla zároveň k ochraně spotřebitele; zastává názor, že jednou z hlavních priorit Komise by mělo být účinné prosazování právních předpisů EU;
37. vyzývá Komisi, aby jako legislativní nástroj pro právní předpisy o bankovní unii a finančních službách dávala přednost nařízením před směrnicemi, je-li to v individuálním případě vhodné, a zabránila tak jednak roztržičnosti a jednak tomu, aby se orgány dohledu musely zabývat různými vnitrostátními režimy;

38. zdůrazňuje, že je mimořádně důležité dokončit unii kapitálových trhů; zdůrazňuje, že spolehlivé a dobře integrované kapitálové trhy doplňují bankovní unii, která přispívá k soukromému sdílení rizik, ke zvyšování hospodářské konvergence a ke zmírňování budoucích otřesů a případně se může podílet na lepším přidělování prostředků tam, kde jsou potřeba; vyzývá k vypracování komplexní studie o nejvhodnějším rámci, a to zejména v zájmu lepšího zohlednění rychle se vyvíjející povahy finančních služeb; zdůrazňuje, že lepší přístup k dodatečným zdrojům financování by byl obzvláště užitečný pro začínající podniky i malé a střední podniky a podpořil by stabilní růst a udržitelný rozvoj;
39. vítá práci, která byla doposud vykonána, a považuje za nezbytné pokračovat v komplexním přezkumu stávajících právních předpisů v oblasti DPH; naléhavě vyzývá k posílení boje proti daňovým podvodům i proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům; bere na vědomí práci Komise na spravedlivém zdanění digitální ekonomiky;
40. vyzývá všechny orgány a instituce EU, včetně Komise, Evropské centrální banky, Evropské investiční banky a jednotného mechanismu dohledu, aby ještě více posílily své úsilí v oblasti komunikace s cílem lépe vysvětlit svou práci a zlepšit informace, které jsou k dispozici pro občany EU;
41. zdůrazňuje, že Evropa je a měla by nadále zůstat pozitivní silou ve světě, a to prostřednictvím zachování svých hodnot, multilateralismu a mezinárodního práva; připomíná, že Unie a její členské státy jsou největším přispěvatelem k mezinárodní rozvojové pomoci;
42. vítá rozhodnutí Rady, kterými se zřizuje stálá strukturovaná spolupráce (PESCO), koordinovaný každoroční přezkum v oblasti obrany a Evropský obranný fond, coby důležité kroky směrem ke společné obranné politice, a bere na vědomí návrhy některých členských států týkající se rady bezpečnosti EU a evropské iniciativy v oblasti zásahu; připomíná svůj požadavek zřídit stálou Radu ministrů obrany, které by předsedala místopředsdkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku, a zdůrazňuje význam náležité demokratické odpovědnosti rozhodnutí přijatých v této oblasti a nutnost posílené spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v tomto ohledu;
43. vítá posílení evropského mechanismu civilní ochrany a znovu vyzývá k vytvoření evropského sboru civilní ochrany s ohledem na to, že stávající smlouvy poskytují k tomuto účelu dobrý základ;
44. připomíná, že Unie přistoupí k Evropské úmluvě o lidských právech; vyzývá k začlenění ustanovení Smlouvy o Euratomu do SEU a SFEU;
45. vyjadřuje politování nad tím, že se členské státy neshodly na prioritách a provádění komplexní přistěhovalecké politiky na úrovni EU, která by kromě jiných cílů umožnila uspořádat a regulovat migrační toky, účinněji kontrolovat vnější hranice EU, spolupracovat se zeměmi původu a tranzitu a zajistit dodržování základních práv migrantů a žadatelů o azyl; zdůrazňuje, že je třeba překonat zjevné rozpory v zájmech, jež členské státy vyjádřily, i nespokojenost občanů, aby nebyl ohrožen evropský integrační projekt, který trpí přímými důsledky instrumentalizace otázky migrace ze strany euroskeptických politických stran;

46. připomíná svůj postoj k revizi dublinského systému; dále zdůrazňuje význam posílení svého partnerství s Afrikou a bere na vědomí sdělení Komise ze dne 12. září 2018 nazvané „Posilování legálních cest do Evropy: nezbytná součást vyvážené a komplexní migrační politiky (COM(2018)0635);
47. zdůrazňuje význam společné zemědělské politiky (SZP) podporované z velkorysého rozpočtu; připomíná zásadní důležitost SZP v dějinách Unie; upozorňuje na ústřední úlohu, jakou tato politika hraje v zajištění podmínek pro oživení venkovských regionů a zabezpečení dodávek potravin; konstatuje, že nadcházející reforma SZP je příležitostí pro upevnění směru v dosahování jejích cílů; upozorňuje na skutečnost, že SZP je jednou z nejstarších politik, že musí zůstat jednou z nejdůležitějších a nejvíce integrovaných politik a že i nadále bude přispívat k utváření budoucnosti Evropy skrze hlubší integraci, ochranu přírody a také zajištění a zabezpečení potravin pro občany EU; konstatuje, že strategie pro rozvoj zemědělství a venkova mají velký potenciál ve vztahu k zajištění veřejných statků; zdůrazňuje, že evropské zemědělství zastává klíčovou úlohu ve vztahu k zásobování planety potravinami a zajištění pracovních míst pro 46 milionů lidí; vyzdvihuje úlohu, kterou SZP zastává při ochraně stavu a kvality půdy, vody a dalších přírodních zdrojů; zdůrazňuje klíčovou úlohu zemědělství v rámci priorit Unie, pokud jde o zmírňování účinků změny klimatu a podporu udržitelného rozvoje; vyzdvihuje význam náležitě financované a reformované SZP pro řešení mnoha výzev, jímž Unie bude nucena v budoucnu čelit; zdůrazňuje, že SZP se netýká pouze zemědělství a zemědělců, ale také podpory a rozvoje širších venkovských komunit, v nichž zemědělci působí;
48. zdůrazňuje, že společná obchodní politika musí zůstat i nadále základním pilířem zahraniční politiky Unie, a to vzhledem ke svým přímým důsledkům pro životy občanů, a musí pomáhat Unii přizpůsobit se nové úloze ve světě s více vedoucími aktéry v mezinárodních vztazích; naléhavě vyzývá Radu, Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost, aby spolupracovaly v následujících oblastech:
- a) upevňování společné obchodní politiky jejím začleněním do širšího politického rámce; zaujetí vedoucího postavení ve světové obchodní politice na mnohostranné a dvoustranné úrovni;
 - b) vedoucí pozice při ochraně otevřeného globálního obchodního systému založeného na pravidlech a spravedlivém a udržitelném rozvoji, zajištění toho, aby podniky EU mohly fungovat globálně v rámci zaručujícím rovné podmínky, předvídatelná pravidla, spravedlivou soutěž a vymezené povinnosti, což by mělo zahrnovat konstruktivní spolupráci na společném postoji Unie při mezinárodních jednáních OSN o odpovědnosti za porušování lidských práv a prosazování odpovědnosti podniků a závazné povinnosti náležité péče, pokud jde o dodavatelské a výrobní řetězce;
 - c) úplné a okamžité informování Parlamentu o jednáních a mandátu Rady i během provádění mezinárodních dohod s cílem zajistit, aby Parlament mohl vykonávat své pravomoci a výsady; zjednodušení a zkrácení procesu vyjednávání a posílení kontroly ze strany Parlamentu; zvýšení transparentnosti vůči občanům EU zveřejňováním směrnic pro jednání (mandátů) pro obchodní dohody před zahájením jednání; plné dodržování ustanovení Smluv a nejnovější judikatury EU, která stanoví, že společná obchodní politika je výlučnou pravomocí Unie;

- d) systematické začleňování kapitol o digitálním obchodu, malých a středních podnicích i závazných a vymahatelných kapitol o obchodu a udržitelném rozvoji a ustanovení o rovnosti žen a mužů do obchodních dohod a mnohostranné diskuse o těchto tématech; obrana soukromí údajů občanů EU;
 - e) posilování soudržnosti společné obchodní politiky se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou, evropskou rozvojovou politikou a politikou v oblasti klimatu s cílem zaručit hodnoty a cíle stanovené v čl. 3 odst. 5 SEU a člancích 21, 207 a 208 SFEU při plném dodržování Evropského konsensu o rozvoji;
49. domnívá se, že by Unie měla i nadále podporovat mezinárodní obchod a současně chránit sociální, pracovní a environmentální normy; varuje před obchodními válkami, z nichž vycházejí pouze porážení a které zvyšují politické a bezpečnostní napětí;
50. připomíná, že podle článku 17 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii „s přihlédnutím k volbám do Evropského parlamentu a po náležitých konzultacích navrhne Evropská rada kvalifikovanou většinou Evropskému parlamentu kandidáta na funkci předsedy Komise“; zdůrazňuje své odhodlání pokračovat v postupu výběru vedoucího kandidáta v rámci volby příštího předsedy Komise v souladu s Lisabonskou smlouvou a vítá podporu Komise a některých členských států v tomto ohledu; zdůrazňuje, že v procesu jmenování předsedy Komise mají zásadní význam řádné konzultace s Parlamentem, neboť ten po volbách určí kandidáta, kterého může podpořit většina poslanců, a předá výsledek svých vnitřních jednání Evropské radě; připomíná, že tento kandidát musí být jmenován jako vedoucí kandidát jednou z evropských politických stran a že musí v období před volbami do Evropského parlamentu usilovat o funkci předsedy Komise; domnívá se, že se tento postup ukázal jako správný a posílil společenskou legitimitu voleb do Evropského parlamentu a nadnárodní úlohu tohoto orgánu coby zástupce evropských občanů a evropské demokracie; opětovně varuje, že Evropský parlament bude připraven zamítnout v rámci postupu uvedení předsedy Komise do úřadu každého kandidáta, který nebyl před evropskými volbami nominován jako vedoucí kandidát;
51. vyjadřuje politování nad četným a obecně rozšířeným pokušením přičítat neoblíbená rozhodnutí Bruselu a zbavovat vnitrostátní orgány jejich odpovědnosti a politik, neboť tento nespravedlivý a oportunistický přístup poškozuje Evropu, podporuje protievropské smýšlení a nacionalismus a diskredituje orgány EU; domnívá se dále, že chybné přisuzování je v rozporu s imperativem odpovědnosti za vládní opatření; zdůrazňuje, že řádné provádění a uplatňování práva EU je základním předpokladem pro úspěšnost politik Unie a pro posílení vzájemné důvěry mezi Uní, členskými státy a občany, a je znepokojen činnostmi členských států, které tak úmyslně nečiní;
52. zdůrazňuje potřebu důkladnějšího posouzení sociálních a environmentálních dopadů politik EU, přičemž je třeba mít na paměti i náklady na nelegislativní předpisy na evropské úrovni (takzvané „náklady vyplývající z neexistence společného evropského postupu“);
53. zdůrazňuje, že je zapotřebí věnovat zvláštní pozornost správnímu právu EU, jak upozornil Parlament ve svém usnesení ze dne 9. června 2016, v němž vyzval k otevřeně, efektivní a nezávislé správě Evropské unie¹;

¹ Úř. věst. C 86, 6.3.2018, s. 126.

54. zdůrazňuje, že je třeba posílit evropský veřejný prostor coby nadnárodní demokratickou oblast; zdůrazňuje, že hlavní výzvy, kterým Evropa čelí, je třeba řešit na evropské, nejen na vnitrostátní úrovni, a propůjčit tak plný účinek ustanovením, jež jsou zakotvena v člancích 10 a 11 Smlouvy o EU; upozorňuje proto, že evropská demokracie potřebuje zintenzívnit nadnárodní dimenzi, co se týče jejích cílů a výzev, a zároveň oživit evropské občanství, jež se zakládá na společných hodnotách v rámci EU, dále je třeba více institucionálního vzdělávání na evropské úrovni i deliberativní společenský rámec umožňující větší účast, jakož i evropsštější a méně národně zaměřenou kampaň před nadcházejícími evropskými volbami v roce 2019;
55. vítá přístup Unie, jenž byl zaujat k jednáním o řádném vystoupení Spojeného království z Evropské unie, a poukazuje na pozoruhodnou jednotu, kterou projevují orgány EU a členské státy; konstatuje, že zkušenosti z jednání ukazují obrovskou složitost takových rozhodnutí;
56. ještě jednou zdůrazňuje, že národní svrchovanost ani subsidiarita nemohou ospravedlnit či legitimizovat systematické odmítání ze strany některého členského státu dodržovat základní hodnoty Evropské unie, jež inspirovaly úvodní články evropských smluv, které členské státy dobrovolně schválily a zavázaly se je dodržovat; zdůrazňuje kromě toho, že podpora těchto hodnot je zásadní pro soudržnost evropského projektu, práva všech Evropanů a vzájemnou důvěru, jež je zapotřebí mezi členskými státy; ještě jednou žádá Komisi, aby urychleně předložila návrh, jímž nabyde účinku usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2016 obsahující doporučení Komisi ohledně vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva;
57. připomíná, že podle Soudního dvora (spojené věci C-8/15 P až C-10/15 P¹) jsou evropské orgány povinny respektovat a dodržovat ustanovení Listiny základních práv EU, i když jednají mimo právní rámec EU;
58. znovu opakuje, že v souvislosti s rozpravou o budoucnosti Evropy je třeba zvážit otázku, jak by měl být reformován rozpočtový systém Unie, aby poskytoval dostatečný rozpočet na financování plánovaných politik, zajišťoval lepší rovnováhu mezi předvídatelností a schopností reakce i to, jak zajistit, aby celková finanční opatření nebyla složitější, než je nezbytné k dosažení politických cílů Unie a pro zajištění odpovědnosti; zastává názor, že je třeba v nezbytných případech posílit předběžnou podmíněnost jednotlivých oblastí politiky, aniž by to ohrožovalo fungování programů, za účelem zajištění zdravého finančního řízení při realizaci výdajů Unie;
59. zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se zejména na účinnější využívání finančních prostředků a na demokratické mechanismy rozpočtové kontroly EU; vyzývá orgány EU, aby zlepšily své postupy a praktiky, které mají za cíl chránit finanční zájmy Unie, a aby aktivně přispívaly k procesu udělování absolutoria zaměřenému na výsledky; vyjadřuje v této souvislosti přesvědčení, že postup udělování absolutoria je nepostradatelným nástrojem demokratické odpovědnosti vůči občanům Unie, a připomíná problémy, které se opakovaně vyskytují v důsledku nedostatečné spolupráce ze strany Rady; trvá na tom, že se Rada musí zodpovídat a být transparentní stejně jako ostatní orgány; zdůrazňuje, že by v této souvislosti neměly existovat žádné výjimky;

¹ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. září 2016, Ledra Advertising Ltd a další v. Evropská komise a Evropská centrální banka, ECLI:EU:C:2016:701.

60. upozorňuje na jev korupce, který má významné finanční dopady a představuje vážnou hrozbu pro demokracii, právní stát a veřejné investice; poukazuje na to, že je důležité ochránit peníze daňových poplatníků EU proti podvodům a jiným nezákonným činnostem poškozujícím finanční zájmy Unie;
61. znovu opakuje, že s ohledem na současný stav integračního projektu musí EU využít veškerých možností, aby zajistila plné provedení Lisabonské smlouvy; zdůrazňuje, že následná revize Smluv by měla vycházet z konventu, který by díky svému složení zaručil podporu začleňování a jenž by byl platformou pro úvahy a zapojení zúčastněných stran a občanů, s cílem projednat různé příspěvky orgánů a dalších institucí Unie k procesu úvah o budoucnosti Evropy a návrhy předložené hlavami států a předsedy vlád, vnitrostátními parlamenty a občanskou společností a při konzultacích s občany a vyvodit z nich závěry;
62. zdůrazňuje, že proces úvah o budoucnosti Evropy již byl zahájen na základě různých postojů k reformě EU, kterou přijaly Parlament, Evropská rada a Komise; vyjadřuje politování nad tím, že navzdory těmto postojům byly naplánovány pouze okrajové reformy; zdůrazňuje, že jakmile bude sestaven nový Parlament a Komise, měly by využít práce provedené v předchozím volebním období a začít pracovat na předložených návrzích;
63. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.